

Barraca del Fondo de Ca l'Almirall V

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Fondo de Ca l'Almirall
Emplaçament: Pel camí que comença a les vinyes de l'Almirall, a l'encreuament de camins a l'esquerra.

Coordenades:

Latitud: 41.28529
Longitud: 1.79325
UTM Est (X): 398948
UTM Nord (Y): 4571130

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 307
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular Contemporani
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: La coberta està parcialment enderrocada i les parets laterals comencen a fer-ho.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08231A002000020000LW
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dt., 09/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona de bosc del fondo de Ca l'Almirall, prop d'un encreuament de camins. És una edificació aïllada de planta circular que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica, que es troba parcialment enderrocada. La porta d'accés és amb llinda de pedra.

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

